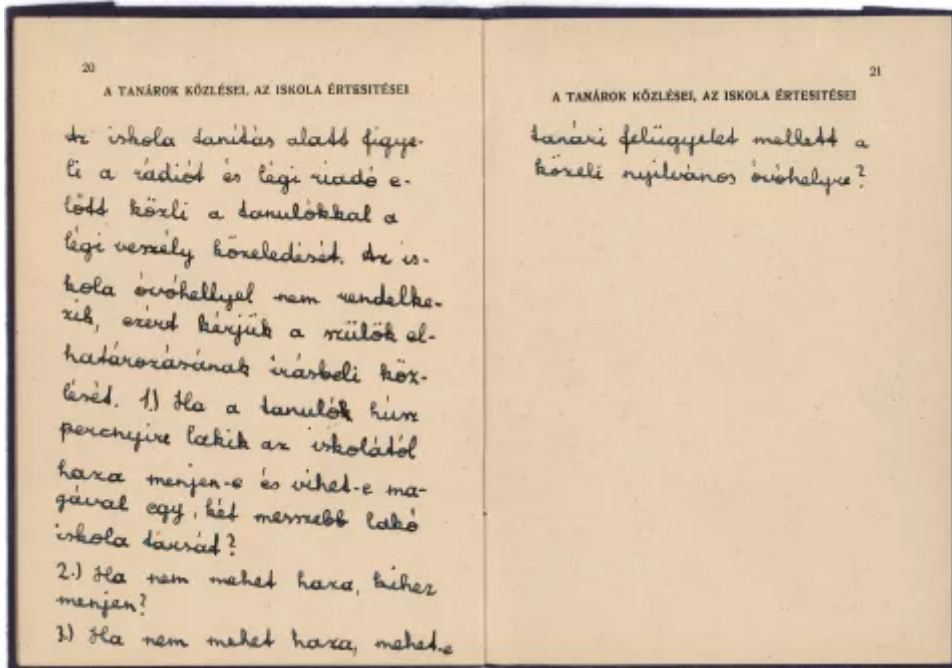

Szekeres-Varsa Vera Ellenőrző Naplója

Beírás az iskolai ellenőrző "Tanárok közlései, az iskola értesítései" oldalán:

Az iskola tanítás alatt figyeli a rádiót és légi riadó előtt közli a tanulókkal a légi veszély közeledését. Az iskola óvóhellyel nem rendelkezik, ezért kérjük a szülők elhatározásának írásbeli közlését. 1.) Ha a tanuló hús percnyre lakik az iskolától haza menjen-e és viheti-e magával egy, két messzebb lakó iskola társát? 2.) Ha nem mehet haza, kihez menjen? 3.) Ha nem mehet haza, mehet-e tanári felügyelet mellett a közeli nyilvános óvóhelyre?

1943-ban befejeztem az elemiét, és 1943 őszén már nem úgy volt, hogy oda megy a zsidó kislány, ahova a szülei óhajtják. Két lehetőség látszott: vagy polgári iskola, vagy a Zsidó Gimnázium. A szüleim között nézeteltérés támadt, mert apám azt mondta, hogy felekezeti iskolába nem megy a gyerek. Anyám meg azt mondta, hogy olyan helyre megy a gyerek, ahol biztos, hogy nem kap semmi betegséget. A polgári iskolában jobban ki van téve a betegségnek. Így mentem a Zsidó Gimnáziumba, de nem az Abonyi utcába, mert ott nem fértünk el. Volt egy Lázár Piroska nevű magániskola, az Abonyi utca kihelyezett tagozata a mostani Balassi Bálint, akkor Személynök utcában, egy bérház emeletén. Ötvenöten tanultunk egy osztályban, két szobát nyitottak egybe. A hallból és még egy helyiségből már korábban csináltak tornatermet, de abban is csak egy fél osztály fért el, ezért az órarendet úgy állították be, hogy német/torna, torna/német. Amíg a felének tornaóra volt, a másik felének német, és aztán cseréltek. Ez a tanév egy évig se tartott. Emlékszem a szüleim döbbenetére, amikor bejöttek a németek, és arra, hogy mondták: "Nagyon komoly baj van."